

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/38/2017
Identifikačné číslo spisu: 3016200227
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3016200227.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a Mgr. Viliama Pohančenika v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobcu): MAGNUS gallery s.r.o., Ďurgalova 2, Bratislava, IČO: 36 665 398, právne zastúpený: advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri s.r.o., Velehradská 33, Bratislava proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100017443/2016 zo dňa 5. januára 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/74/2016-73 zo dňa 22. novembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/74/2016-73 zo dňa 22. novembra 2016 z a m i e t a.

Kasačnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 100017443/2016 zo dňa 05.01.2016, ktorým podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín (ďalej len „správca dane“) č. 20934278/2015 zo dňa 05.10.2015, ktorým správca dane určil rozdiel dane 5.297,36 € za zdaňovanie obdobie apríl 2014. O náhrade trov konania rozhodol súd tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal.

1.2 Krajský súd, po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu žalovaného zistil, že daňová kontrola na daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) za zdaňovacie obdobie prvý štvrtýrok 2014 u žalobcu začala dňa 09.07.2014 a následne bola rozšírená na obdobie od apríla do augusta 2014. Žalobca si v zdaňovacom období apríl 2014 uplatnil právo na odpočet DPH v celkovej výške 3.207,33 € z dodávateľských faktúr spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka so sídlom v Bratislave za výkon

stavebných a grafických prác a dodanie letákov a tlačovín. V tom istom zdaňovacom období žalobca odpočítal DPH vo výške 1.367,36 € z dokladov vydaných elektronickou registračnou pokladňou od dodávateľskej spoločnosti ELBO - CENTRUM, s.r.o. so sídlom vo Vrútkach za nákup tovaru. Z dokladu č. *0004 zo dňa 14.04.2014 vydaného z elektronickej registračnej pokladne DKP č. 6741020585665001 od dodávateľa Jarko Úradník-KLARK s miestom podnikania Diviaky nad Nitrou si za nákup tovaru odpočítal vstupnú DPH vo výške 722,67 €

1.3 Krajský súd uviedol, že výsledky daňovej kontroly boli zhrnuté v protokole zo dňa 27.08.2018, ktorý bol spoločne s výzvou na vyjadrenie doručení žalobcovi 02.09.2015. Žalobca k doručenému protokolu nepodal žiadne vyjadrenie. Prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 05.10.2015 správca dane určil žalobcovi rozdiel dane vo výške 5.297,36 € za zdaňovanie obdobie apríl 2014. O včas podanom odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím zo dňa 05.01.2016, ktorým bolo rozhodnutie správcu dane potvrdené.

1.4 Po oboznámení sa s obsahom súdneho a administratívneho spisu krajský súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutia orgánov verejnej správy, vrátane ich postupu, ktorý predchádzal ich vydaniu, sú v medziach žaloby v súlade so zákonom, nakoľko majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v náležite zistenom skutkovom stave, ktorý bol správne právne posúdený.

1.5 Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi konania zostala otáznou okolnosť, či spoločnosť FENICIA LLC., organizačná zložka bola skutočným dodávateľom stavebných prác, grafických prác, reklamných letákov a tlačovín pre žalobcu podľa sporných faktúr. Zástupca dodávateľskej spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka, Z. vo svojich výpovediach preukazoval reálnu existenciu zdaniteľných obchodov žalobcom tvrdením o ich výkone v období od januára do marca 2014. Z. L. uviedol, že FENICIA LLC, organizačná zložka nemala vlastných zamestnancov a práce realizovala cez J. Q.. Po výsluchu svedka J. Q., ktorý dodanie prác pre FENICIA LLC, organizačná zložka poprel, Z. L. oznámil správcovi dane realizáciu stavebných prác prostredníctvom A. Z.. A. Z. vo svojej výpovedi potvrdil výkon stavebných prác pre spoločnosť FENICIA LLC, o čom predložil aj príslušné doklady, ako však správca dane zistil, svedok mal až do 31.10.2014 prerušený výkon živnosti.

1.6 Z výpovede konateľ a žalobcu, Ing. Z. krajský súd zistil, že rekonštrukčné práce na Hoteli Magnus zabezpečoval nájomca hotela, spoločnosť ACCOM, s.r.o. zastúpená pánom A., o ktorom sa svedok Z. L. ako zástupca dodávateľskej spoločnosti ani raz vo svojich opakovaných výpovediach nezmienil. Konateľ žalobcu pritom nemal vedomosť o skutočnom dodávateľovi prác a tovarov, resp. o subdodávateľskom spôsobe zabezpečenia rekonštrukcie Hotela Magnus.

1.7 Pokiaľ ide o vedenie účtovníctva spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka svedok Z. L. pôvodne vypovedal, že firemné účtovníctvo mal na starosti U. A. D., ktorý ho viedol na počítači. Dodatočne spresnil, že účtovníctvo si vedie na počítači on a U. D. mu len vypomáha. Zálohy účtovníctva nemal k dispozícii, nakoľko sa mu počítač pokazil, absenciu účtovných dokladov za mesiac január až júl 2014 vysvetlil ich odcudzením.

1.8 S prihliadnutím na tieto skutočnosti krajský súd vyhodnotil výpovede svedkov Z. L. a A. Z. ako nedôveryhodné. Krajský súd mal za to, že sporné faktúry ako aj pokladničné doklady nepredstavujú zákonný podklad na odpočet DPH. Pretože spoločnosť FENICIA LLC. nemohla v apríli 2014 reálne dodať žalobcovi zdaniteľné plnenie, existenciu ktorého správca dane nespochybňoval, nevznikla jej z tohto dôvodu daňová povinnosť (ale len formálne z dôvodu uvedenia na faktúre), ktorá by následne zakladala nárok žalobcu na odpočet DPH uvedenej na sporných účtovných dokladoch či už od spoločnosti FENICIA LLC. alebo ELBO-CENTRUM, s.r.o., resp. od Jarka Úradníka-KLARK ako dodávateľov služieb a tovarov.

1.9 K námietke žalobcu, týkajúcej sa znášania dôkazného bremena v daňovom konaní krajský súd uviedol, že podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej

hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“) sú stanovené kumulatívne a objektívne, t.j. na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet DPH. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné plnenie bolo reálne uskutočnené, a to práve osobou uvedenou na faktúre. Ak daňové a účtovné doklady (faktúry, doklady o úhrade a pod.) neodrážajú materiálne plnenie a boli vystavené bez skutkovej podstaty, nemôže byť žalobcovi na základe takýchto podkladov a zhodného tvrdenia účastníkov fakturovaného obchodu priznané právo na odpočet DPH. Tak je to napr. aj v prípade fakturovaného dodania grafických prác a reklamných letákov a tlačovín spoločnosťou FENICIA LLC., organizačná zložka, ktorých realnosť okrem sporných faktúr nebola preukázala žiadnymi inými dôkazmi.

1.10 Podľa názoru krajského súdu bolo preto základnou povinnosťou žalobcu ako daňového subjektu preukázať, že má na vrátenie dane právny nárok. Správca dane je oprávnený a zároveň i povinný s využitím inštitútu daňovej kontroly zisťovať a preverovať základ dane alebo iné skutočnosti pre správne určenie dane alebo nároku na uplatnené vrátenie DPH. Ak správca dane vykonaným preverovaním preukázateľne spochybní deklarováný zdaniteľný obchod, bolo na daňovom subjekte, aby túto pochybnosť odstránil /vyvrátil/, inak nie je možné priznať nárok na vrátenie dane. Krajský súd mal za to, že pochybnosti správcu dane a žalovaného sú založené na skutočnostiach, ktoré vyplynuli z dokazovania vykonaného správcom dane za účelom preverenia tvrdení žalobcu. Správca dane správne zameral a rozšíril dokazovanie aj na skutočnosti, ktoré presahujú rámec právnej sféry vplyvu žalobcu, t.j. aj na právne vzťahy dodávateľa deklarovaneho na spornej faktúre, vrátane jeho dodávateľov, majúc na vedomí, že žalobcu nemožno v tomto smere zaťažiť dôkazným bremenom, nakoľko dôkazné bremeno daňového subjektu nie je absolútne. Krajský súd uviedol, že bol to práve správca dane, ktorý v súlade s § 46 ods. 5 a 24 ods. 2 daňového poriadku vlastným aktívnym preverovaním a dokazovaním spochybnil dodanie tovaru a služieb fakturovaným dodávateľom, čím sa dôkazné bremeno presunulo na žalobcu, ktorý preukázané pochybnosti nevyvrátil.

2.

2.1 Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie správcu dane a vec vráti na ďalšie konanie Daňovému úradu Trenčín alebo zruší rozhodnutie žalovaného a vec vráti na ďalšie konanie žalovanému, eventuálne zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, pričom si uplatnil trovy kasačného konania.

2.2 V sťažnostnom bode č. 1 žalobca uviedol, že nesprávnym procesným postupom krajský súd znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, nakoľko krajský súd nebral do úvahy niektoré skutočnosti z administratívneho a súdneho spisu, v dôsledku čoho došlo podľa žalobcu k svojvoľnosti pri hodnotení dôkazov a tým aj k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.3 Vo vzťahu k výkonu stavebných opráv žalobca uviedol, že zo spisu vyplýva zhoda výpovedí pána L. a pána A. Z. (subdodávateľ) ohľadne dodania fakturovaných prác (zabezpečovanie materiálu, jeho preplácanie, samotný výkon prác na objekte Hotela Magnus v Trenčíne), k potvrdeniu čoho došlo aj pri samotnom miestnom zisťovaní správcom dane. Žalobca mal za to, že kontrolné výkazy DPH spoločnosti FENICIA LLC. taktiež preukazujú realizáciu stavebných prác zo strany dodávateľskej spoločnosti FENICIA LLC. Žalobca uviedol, že nemal právo a ani povinnosť preverovať existenciu oprávnení na výkon činnosti dodávateľov spoločnosti FENICIA LLC., keďže bol v priamom zmluvnom vzťahu iba so spoločnosťou FENICIA LLC. a nie s jej jednotlivými dodávateľmi.

2.4 Žalobca ďalej namietal záver krajského súdu, že konateľ žalobcu nemal vedomosť o skutočnom dodávateľovi prác a tovarov, resp. o subdodávateľskom spôsobe zabezpečenia rekonštrukcie, nakoľko takéto výroky súdu nekorešpondujú so skutočným stavom. Konateľ žalobcu splnomocnil na realizáciu rekonštrukčných prác svojho nájomcu (ACCOM s.r.o. - pána A.) a táto skutočnosť nebola žiadnym

subjektom v daňovom konaní (a ani počas konania pred správnym súdom) spochybnená, prípadne sporná. Podľa žalobcu, ak sa táto okolnosť začala javiť spornou, mal byť vypočítaný pán A., ktorý ako zástupca ACCOM s.r.o. dielo pre žalobcu od spoločnosti FENICIA LLC. zabezpečil, resp. iné osoby. Žalobca uviedol, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho návrhom na doplnenie dokazovania na ústnom pojednávaní pred krajským súdom dňa 22.11.2016.

2.5 Vo vzťahu k dodaniu grafických prác a letákov žalobca uviedol, že odovzdal správcovi dane aj fotodokumentáciu, ktorá preukazovala dodanie objednaných letákov a grafických prác, čo však krajský súd nevzal do úvahy, resp. opomenul pri vyhodnotení dokazovania, keďže v bode 46 odôvodnenia rozsudku uviedol, že okrem faktúr a dokladov o ich úhrade žalobca nepredložil žiadne ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení. Žalobca mal takéto odôvodnenie krajského súdu za nezrozumiteľné, keďže správca dane počas celého daňového konania nespochybnil dodanie grafických prác a letákov spoločnosťou FENICIA LLC.

2.6 V sťažnostnom bode č. 2 žalobca uviedol, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko splnil všetky podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH a má nárok na odpočet DPH. Žalobca predložil správcovi dane všetky faktúry vystavené dodávateľskou spoločnosťou FENICIA LLC., organizačná zložka spolu s účtovným denníkom žalobcu, z ktorého je zrejmé uhradenie vystavených faktúr spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka. Podľa žalobcu existenciu zdaniteľného plnenia pred správnym súdom už správca dane nespochybňoval ani vo vzťahu k stavebným prácam a ani vo vzťahu k ďalším dodaným službám (grafické práce, reklamné služby, letáky a tlačoviny, oprava PC siete).

2.7 Žalobca poukázal na bod 40 odôvodnenia napádaného rozsudku, v ktorom krajský súd na jednej strane konštatoval, že existenciu zdaniteľného plnenia správca dane nespochybnil, avšak z dôvodu, že dodávateľskej spoločnosti FENICIA LLC. podľa hodnotenia správcu dane nevznikla daňová povinnosť (pretože spoločnosť FENICIA LLC. nevedela preukázať svoju činnosť), nedošlo k založeniu nároku žalobcu na odpočet DPH uvedenej na faktúrach od spoločnosti FENICIA LLC. Žalobca uviedol, že predmetné konštatovanie krajského súdu však nemá právny základ v ustanovení § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH, keď v zmysle druhej vety § 49 ods. 2 písm. a/ zákona o DPH platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb (v tomto prípade dodávateľskou spoločnosťou FENICIA LLC.), ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané. Keďže došlo zo strany iného platiteľa (FENICIA LLC.) k uplatneniu dane voči žalobcovi, a následne zo strany žalobcu došlo aj k úhrade faktúr dodávateľskej spoločnosti (vrátane uplatnenej DPH), niet pochybnosti o tom, že podmienky stanovené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ zákona o DPH, na splnenie ktorých sa zo zákona viaže nárok na odpočet DPH boli zo strany žalobcu bez výhrad správcu dane splnené a bolo preukázané, že došlo aj k reálnemu uskutočneniu zdaniteľného plnenia. Žalobca namietal, že dôvod, pre ktorý správca dane nepovažoval zákonné podmienky pre nárok na odpočet DPH zo strany žalobcu za splnené, bol dôvod na strane dodávateľskej spoločnosti FENICIA LLC. a nie na strane žalobcu.

2.8 Vo vzťahu k všeobecnému dôkaznému bremenu daňového subjektu vyplývajúceho z § 24 ods. 1 zákona o správe daní žalobca zdôraznil, že v daňovom konaní preukázal všetky skutočnosti, ktoré bol povinný uvádzať v daňovom priznaní a taktiež v rámci poskytovania súčinnosti sa usiloval správcovi dane predložiť všetky písomnosti, ktoré mal k dispozícii a za ktorých preukazovanie niesol žalobca aj zodpovednosť. Uviedol, že ak dodávateľská spoločnosť FENICIA LLC. nevedela v dôsledku rôznych okolností (krádež účtovných dokladov, porucha počítača, atď.) preukázať svoje tvrdenia, nemôže to byť na ujmu samotnému žalobcovi. Žalobca nemôže niesť zodpovednosť za konanie iného daňového subjektu a nemôže "doplatiť" na dôkaznú núdzu iného daňového subjektu a porušovanie povinnosti zo strany iného daňového subjektu tým, že mu správca dane neuzná nárok na odpočet DPH, hoci žalobca splnil všetky zákonné povinnosti, ktoré zakladajú nárok na odpočet DPH. Na základe uvedeného mal za to, že krajský súd v konaní alebo rozhodovaní porušil zákon, a to tým, že sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 odsek 1 písm. h/ SSP), pričom poukázal na rozsudok NSSR sp. zn. 3 Sžf 1/2011 zo dňa 15.03.2011, rozsudok NSSR sp. zn. 3 Sžf 1/2010 zo dňa 19.08.2010.

3.

3.1 Dňa 24.02.2017 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobcu, v ktorom kasačnému súdu navrhol, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

3.2 Žalovaný zotrval na skutočnostiach a záveroch uvedených v žalobou napadnutom rozhodnutí a v stanovisku k žalobe. Tvrdenie žalobcu (bod 3. sťažnostného bodu č. 1, strana 6, druhý odsek, štvrtá veta), že správca dane počas celého daňového konania nespochybnil dodanie grafických prác a letákov spoločnosťou FENICIA LLC., organizačná zložka, je podľa žalovaného zavádzajúce. Správca dane na základe vykonaného dokazovania spochybnil, že spoločnosť FENICIA LLC., organizačná zložka bola reálne dodávateľom všetkých zdaniteľných obchodov - tovarov a služieb fakturovaných žalobcovi na základe faktúr vystavených uvedenou spoločnosťou, teda aj grafických prác a letákov. O uvedených pochybnostiach správcu dane bol žalobca oboznámený správcom dane pri ústnych pojednávaniach uskutočnených dňa 28.07.2015 (Zápisnica o ústnom pojednávaní číslo 20577758/2015) a dňa 21.08.2015 (Zápisnica o ústnom pojednávaní číslo 20710501/2015). Žalovaný uviedol, že správca dane existenciu zdaniteľných obchodov (stavebné práce, grafické práce, reklamné služby, letáky a tlačoviny, oprava PC siete) nespochybňoval ani počas výkonu daňovej kontroly, ani v následnom vyrubovacom konaní, spochybnil však dodanie predmetných zdaniteľných obchodov práve spoločnosťou FENICIA LLC., organizačná zložka, ktorá je uvedená ako dodávateľ na dodávateľských faktúrach predložených žalobcom správcovi dane.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z. z. SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

4.2 Žaloba v predmetnej veci bola krajskému súdu podaná počas platnosti a účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý v piatej časti upravoval problematiku súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy. Tento zákon bol v časti týkajúcej správneho súdnictva s účinnosťou od 01.07.2016 nahradený Správnym súdnym poriadkom. Podľa § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

4.3 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.4 Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

4.5 Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

4.6 Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.7 Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/74/2016-73 zo dňa 22.11.2016, ktorým súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. č. 100017443/2016 zo dňa 05.01.2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcu sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

4.8 Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo posúdenie, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia.

4.9 Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou doručou Krajskému súdu v Trenčíne dňa 14.03.2016 domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 05.01.2016 č. 100017443/2016, ktorým potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 20934278/2015 zo dňa 05.10.2015 (ďalej len „správca dane“). Správcom dane bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel dane v sume 5.297,36 € za zdaňovacie obdobie apríl 2014.

4.10 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že žalobca uplatnil v zdaňovacom období apríl 2014 právo na odpočítanie dane z pridanej hodnoty na základe nasledovných faktúr od dodávateľa FENICIA LLC., organizačná zložka:

- č. 14/04/21 zo dňa 20.04.2014 za zabezpečenie stavebných opráv za február 2014, základ dane 4.034,17 €, z toho DPH 20 % 806,83 €, suma celkom 4.841,00 €,
- č. 14/03/23 zo dňa 24.04.2014 za zabezpečenie grafických prác za február 2014, základ dane 2.458,33 €, z toho DPH 20 % 491,67 €, suma celkom 2.950,00 €,
- č. 14/03/43 zo dňa 22.03.2014 za zabezpečenie stavebných opráv za február 2014, základ dane 6.554,17 €, z toho DPH 20 % 1.310,83 €, suma celkom 7.865,00 €,
- č. 14/03/50 zo dňa 25.03.2014 za zabezpečenie letákov tlačovín za marec 2014, základ dane 2.990,00 €, z toho DPH 20 % 598,00 €, suma celkom 3.588,00 €.

4.11 V zdaňovacom období apríl 2014 žalobca odpočítal DPH vo výške 1.367,36 € z dokladov vydaných elektronickou registračnou pokladňou za nákup tovaru od dodávateľskej spoločnosti ELBO - CENTRUM, s.r.o. so sídlom vo Vrútkach a DPH vo výške 722,67 € z dokladu vydaného z elektronickej registračnej pokladne za nákup tovaru od dodávateľa Jarko Úradník-KLARK s miestom podnikania Diviaky nad Nitrou.

4.12 Daňový úrad Trenčín, pobočka Prievidza vykonal u žalobcu daňovú kontrolu dane pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia za 1. štvrtrok 2014 a apríl - august 2014. Za účelom zistenia skutkového stavu a objasnenia okolností o reálnom uskutočnení zdaniteľných obchodov, ktoré mal uskutočniť dodávateľ FENICIA LLC., organizačná zložka pre žalobcu vykonal správca dane dokazovanie, v rámci ktorého vypočul opakovane svedka Z. L., vedúceho organizačnej zložky a ním označených subdodávateľov J. Q. a A. Z.. So všetkými zistenými skutočnosťami, ako aj vzniknutými pochybnosťami správcu dane, že dodania deklarované na dodávateľských faktúrach od spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka boli realizované touto spoločnosťou, boli dňa 28.07.2015 oboznámení U. W. Z. Y., konateľ žalobcu a O. I., splnomocnený zástupca žalobcu, o čom bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní. Zamestnanci správcu dane uskutočnili dňa 05.08.2015 miestne zisťovanie za účelom obhliadky priestorov Hotela MAGNUS, o čom bola spísaná zápisnica o miestnom zisťovaní. Zamestnanci správcu dane uskutočnili dňa 21.08.2015 ústne pojednávanie s O., splnomocneným zástupcom žalobcu, v rámci ktorého ho oboznámili so všetkými zisteniami zistenými

pri daňovej kontrole a so závermi správcu dane o čom bola spísaná zápisnica o ústnom pojednávaní.

4.13 Dňa 27.08.2015 bol spísaný protokol z daňovej kontroly č. 20743061/2015, v ktorom správca dane opísal vykonané dokazovanie vo vzťahu k dodávateľom žalobcu (FENICIA LLC., organizačná zložka, ELBO CENTRUM, s.r.o., Jarko Úradník - KLARK). K zdaňovaciemu obdobiu apríl 2014 správca dane uviedol, že žalobca nepreukázal dodanie stavebných prác a tovarov zo strany vyššie označených subjektov tak, ako bolo deklarované v daňovom priznaní. Žalobca bol vyzvaný výzvou zo dňa 28.08.2015, aby sa v lehote 15 pracovných dní od doručenia výzvy vyjadril k zisteniam uvedeným v protokole z daňovej kontroly. Žalobca v lehote, ktorá uplynula dňa 24.09.2015, písomné vyjadrenie k protokolu nepodal.

4.14 Správca dane vydal dňa 05.10.2015 rozhodnutie č. 20934278/2015, ktorým podľa ust. § 68 ods. 5 a 6 zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty v sume 5.297,36 € za zdaňovacie obdobie apríl 2014. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

4.15 Na základe odvolania žalobcu žalovaný rozhodnutím č. 100017443/2016 zo dňa 05.01.2016 potvrdil rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za obdobie apríl 2014 v sume 5.297,36 €.

4.16 Podľa § 2 ods. 1 písm. b/ zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty predmetom dane je poskytnutie služby (ďalej len „dodanie služby“) za protihodnotu v tuzemsku uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná v postavení zdaniteľnej osoby.

4.17 Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z. z.; daňová povinnosť vzniká dňom dodania služby.

4.18 Podľa § 49 ods. 1 <. zákona č. 222/2004 Z. z. <. ; právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

4.19 Podľa § 49 ods. 2 písm. a <./ zákona č. 222/2004 Z. z. <. ; platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

4.20 Podľa § 51 ods. 1 písm. a <./ zákona č. 222/2004 Z. z. <. ; právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

4.21 Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 563/2009 Z. z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „daňový poriadok“), správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

4.22 Podľa § 3 ods. 6 daňového poriadku pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane. Na právny úkon alebo inú skutočnosť rozhodujúcu pre zistenie, vyrubenie alebo vybratie dane, ktoré nemajú ekonomické opodstatnenie a ktorých výsledkom je účelové obchádzanie daňovej povinnosti alebo získanie takého daňového zvýhodnenia, na ktoré by inak nebol daňový subjekt oprávnený, alebo ktorých výsledkom je účelové zníženie daňovej povinnosti, sa pri správe daní neprihliada.

4.23 Podľa § 24 ods. 1 daňového poriadku daňový subjekt preukazuje

a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v

daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov,
b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

4.24 Podľa § 24 ods. 2 daňového poriadku správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

4.25 Podľa § 24 ods. 3 daňového poriadku správca dane preukazuje skutočnosti o úkonoch vykonaných voči daňovému subjektu, ktoré sú rozhodné pre správne určenie dane. Nie je potrebné dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

4.26 Podľa § 24 ods. 4 daňového poriadku ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

4.27 Podľa § 63 ods. 1 daňového poriadku ukladať povinnosti alebo priznať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia rozhodnutie musí vychádzať zo stavu veci zisteného v daňovom konaní, musí obsahovať náležitosti ustanovené týmto zákonom a musí byť vydané príslušným orgánom, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Podľa ods. 5 cit. ustanovenia rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tento zákon neustanovuje inak. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhom a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo.

5.

5.1 Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

5.2 Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Trenčíne potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

5.3 Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, daňový poriadok obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu.

5.4 Pokiaľ ide o dokazovanie v daňovom konaní, dôkaznú povinnosť má prioritne daňový subjekt. Správca dane dokazovanie vykonáva, vedie dokazovanie. Jeho úlohou je zistiť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane. Dokazovanie je procesný postup, na základe ktorého správca dane získa poznatky a informácie o všetkých skutočnostiach dôležitých pre správne a objektívne rozhodnutie. Správca dane nie je pri dokazovaní viazaný iba návrhmi daňových subjektov, je však povinný zistiť skutkový stav veci čo najúplnejšie. Daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Z uvedeného vyplýva, že je to práve správca dane, kto rozhodne, ktoré dôkazy vykoná, akým spôsobom a či vôbec

dokazovanie doplní, aké závery vyvodí z jednotlivých dôkazov. V daňovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada objektívnej pravdy. V zmysle týchto zásad sú príslušné správne orgány povinné postupovať.

5.5 Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/30/2014 zo dňa 17.02.2015, aplikácia zásady voľného hodnotenia dôkazov nedáva správcovi dane právo na svojvoľné a účelové nakladanie so zistenia získanými v rámci daňovej kontroly alebo daňového konania, ale táto podlieha zákonom stanovenému postupu, keď je správca dane povinný hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom prihliadať na všetko, čo v daňovom konaní vyšli najavo, pričom toto vyhodnotenie zistených skutkových okolností musí zodpovedať zásadám logického myslenia a správnej aplikácie relevantných zákonných ustanovení. Zásada objektívnej pravdy ovládajúca daňové konanie nepredstavuje absolútnu povinnosť správcu dane viesť dokazovanie dovtedy, pokiaľ sa bez pochyb nepreukáže a nepotvrdia tvrdenia daňového subjektu ohľadne ním, v daňovom priznaní uvádzaných a správcom dane preverovaných skutočností, nakoľko daňové konanie nie je konaním vyhľadávacím. Preto je na správcovi dane vykonávajúcom dokazovanie a jeho úvaha, aké dôkazy vykoná, akým spôsobom dokazovanie doplní, akú hodnovernosť, dôkaznú silu a schopnosť zvrátiť záver vyplývajúce z realizovaného dokazovania z nich vyvodí, a to predovšetkým s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy vyplývajúce zo zistení ktoré už má správca dane v priebehu konania k dispozícii.

5.6 V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 2Sžf/4/2009 zo dňa 23.06.2010 v spojení s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 78/2011-17 zo dňa 23.02.2011, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že: „Dôkazné bremeno je na daňovom subjekt - žalobcovi (§ 28 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. v spojení s § 42 ods. 2, § 51 zákona č. 222/2004 Z. z.). Primárne je nevyhnutné uniesť dôkazné bremeno na strane dôkazného subjektu - žalobcu, ktorý disponuje svojim právom uplatniť si za zákonom ustanovených a splnených podmienok nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty, je iniciátorom odpočítania dane z pridanej hodnoty) a ktorý si aj tento nárok uplatnil; preto je jeho povinnosťou preukázať, že nárok si uplatňuje odôvodnenia za zákonom stanovených podmienok. Dokazovanie zo strany správcu dane slúži až na následnú verifikáciu skutočností a dokladov predkladaných daňovým subjektom. Ak daňový subjekt, na ktorom leží dôkazné bremeno, svoje tvrdenia spoľahlivo nepreukáže, nemôže byť nárok na odpočet dane z pridanej hodnoty uznaný ako oprávnený.“

5.7 Najvyšší súd Slovenskej republiky mal za preukázané, že žalovaný ako aj správca dane pri výkone daňovej kontroly, ako aj vo vyrubovacom konaní vyhodnotili všetky dôkazy a zistené skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane v ich vzájomnej súvislosti a prihliadli na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Správca dane viedol dokazovanie s cieľom preveriť reálnosť obchodov deklarovovaných faktúrami, snažil sa úplne a presne zistiť skutkový stav vecí tým, že si zaobstaral pri výkone daňovej kontroly nevyhnutné podklady a dôkazy. Správca dane nevykonával iba formálnu kontrolu dokladov, ale zameral sa predovšetkým na vecné plnenie, a to vo všetkých vzájomných súvislostiach.

5.8 Z obsahu predloženého administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správca dane, aplikujúc zásadu voľného hodnotenia dôkazov, s prihliadnutím na jeho povinnosť dbať na čo najúplnejšie zistenie potrebných skutočností, vykonal rozsiahle dokazovanie, preto záver, ktorý správca dane zo zistených skutkových okolností urobil a žalovaný ustálil, zodpovedá zásadám logického myslenia a správneho uváženia a je v súlade s procesnými a hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona o DPH.

5.9 Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatnených nárokov na odpočítanie DPH je vychádzať nielen z daňových dokladov predložených platiteľom, ale aj zo zistení, či predloženým dokladom neabsentuje materiálny podklad. Uskutočnenie zdaniteľného plnenia je základnou podmienkou pre uplatnenie odpočtu DPH. V prípade, ak zdaniteľné plnenie podľa faktúry nie je uskutočnené dodávateľom na nej uvedeným, potom len formálna existencia faktúry ako aj preukázanie zaplatenia týchto súm pokladničnými alebo inými dokladmi a existencia iných listinných dôkazov nie sú predpokladom pre odpočítanie dane v zmysle zákona o DPH.

5.10 Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že spornou zostala medzi účastníkmi konania okolnosť, či spoločnosť FENICIA LLC., organizačná zložka bola skutočným dodávateľom stavebných prác, grafických prác, reklamných letákov a tlačovín pre žalobcu podľa faktúr č. 14/04/21 zo dňa 20.04.2014 za zabezpečenie stavebných opráv za február 2014, č. 14/03/23 zo dňa 24.04.2014 za zabezpečenie grafických prác za február 2014, č. 14/03/43 zo dňa 22.03.2014 za zabezpečenie stavebných opráv za február 2014, č. 14/03/50 zo dňa 25.03.2014 za zabezpečenie letákov tlačovín za marec 2014.

X.XX Z obsahu administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že správca dane, za účelom zistenia skutkového stavu veci a objasnenia okolností o reálnom uskutočnení zdaniteľných obchodov, ktoré mal uskutočniť dodávateľ FENICIA LLC., organizačná zložka v príslušnom zdaňovacom období, vykonal v konaní dokazovanie, na základe ktorého chcel získať informácie a preveriť skutočnosti, kto konkrétne, v akom rozsahu a v ktorom čase, ktoré konkrétne práce realizoval. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, oprávnený zástupca dodávateľskej spoločnosti FENICIA LLC., organizačná zložka, Z. L. vo výpovedi na ústnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX prezentoval realizáciu stavebných opráv u žalobcu tvrdením o ich výkone v januári a februári XXXX. Podľa výpovede Z. L., nakoľko FENICIA LLC., organizačná zložka nemala vlastných zamestnancov, práce realizovala prostredníctvom subdodávateľa J. Q., svoje tvrdenia však nevedel preukázať z dôvodu odcudzenia účtovných dokladov. Po popretí realizácie stavebných prác J. Q. na ústnom pojednávaní, konanom dňa XX.XX.XXXX, Z. zmenil výpoveď s tým, že stavebné práce vykonal subdodávateľ - živnostník A. Z..

5.12 I keď A. Z., na ústnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2014 potvrdil výkon stavebných prác pre spoločnosť FENICIA LLC., organizačná zložka v roku 2014, vo výpovedi uviedol, že práce v hoteli Magnus začal realizovať v marci 2014. Nakoľko zo sporných faktúr č. 14/04/21 zo dňa 20.04.2014 a č. 14/03/43 zo dňa 22.03.2014 vyplynulo, že stavebné opravy mali byť vykonané vo februári 2014, zistené skutočnosti vylučujú, aby spoločnosť FENICIA LLC. v rozhodnom zdaňovacom období mohla byť dodávateľom stavebných opráv žalobcovi prostredníctvom subdodávateľa A. Z..

5.13 K dodaniu grafických prác, reklamných letákov a tlačovín svedok Z. na ústnom pojednávaní dňa 24.09.2014 uviedol, že robil dodanie v zmysle faktúry č. 14/03/34, možno aj podľa faktúry č. 14/03/42 a 14/03/45. Nevedel uviesť kto robil dodania v zmysle zvyšných faktúr (t.j. aj sporných faktúr č. 14/03/23 a č. 14/03/50), pričom účtovnú dokumentáciu nemal z dôvodu jej odcudzenia, tak isto nedisponoval zálohami účtovného programu. Pochybnosti správcu dane o reálnosti fakturovaného dodávateľa, spoločnosti FENICIA LLC., sú tak založené na relevantných faktoch, ktoré nesvedčia možnosti, aby mohla táto spoločnosť reálne poskytnúť žalobcovi služby fakturované spornými faktúrami.

5.14 Z obsahu administratívneho spisu mal najvyšší súd preukázané, že okrem predložených listinných dôkazov a tvrdenia žalobcu a jeho dodávateľa FENICIA LLC., organizačná zložka, že došlo k deklaroványm plneniam (realizácii stavebných opráv vo februári 2014, realizácii grafických prác a reklamných letákov a tlačovín vo februári a v marci 2014), ktorých vykonanie správca dane nespochybnil, žalobca nepreukázal, že práce účtované posudzovanými faktúrami realizoval subjekt, ktorý je na faktúre označený ako dodávateľ (resp. subdodávateľsky), čo je jednou zo zákonných podmienok pre uplatnenie odpočtu DPH (uskutočnenie zdaniteľného plnenia osobou, ktorá plnenie deklaruje).

5.15 Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že správca dane postupoval v súlade s ustanoveniami § 24 a § 3 daňového poriadku a postupoval správne, keď overoval, či deklarované dodania prác dodávateľom zodpovedá skutočnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie reálneho uskutočnenia fakturovaných prác je primárne na daňovom subjekte, ktorý musí byť schopný preukázať dodanie prác dodávateľom. Kasačný súd sa tak stotožnil s konštatovaním žalovaného v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, že nie je postačujúcim, ak žalobca disponuje faktúrou od dodávateľa, pričom nie je schopný preukázať, že dodania deklarované na faktúrach od dodávateľa FENICIA LLC., organizačná zložka, boli skutočne dodané deklaroványm dodávateľom.

5.16 Kasačný súd dodáva, že v konaní nebolo spornou skutočnosťou, že k vykonaniu prác došlo, ale z hľadiska daňového bolo spornou skutočnosťou pre uznanie odpočítania dane, či fakturované plnenia boli dodané práve deklarovaným dodávateľom (resp. subdodávateľsky). Táto skutočnosť bola v rámci vykonávaného dokazovania spochybnená a pochybnosť nebola v daňovom konaní relevantným spôsobom odstránená žalobcom, ani dokazovaním zo strany daňových orgánov.

6.

6.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie krajského súdu, žalovaného a správcu dane obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo. Z týchto dôvodov kasačnú sťažnosť zamietol podľa § 461 SSP, keďže po jej preskúmaní zistil, že nie je dôvodná.

6.2 O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov kasačného konania zo zákona neprislúcha, preto sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

6.3 Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.